

[Bomholt.]

der vises en vidtgående forståelse på dette område, men en alkoholist, der bruger alle sine penge til spiritus, forsømmer sin hustru og sine børn og lader dem leve under elendige vilkår, kan vi ikke uden videre give fuld medborgerret; vi kan tilstræbe, at vedkommende såvidt muligt helbredes. Vi holder os fjernt fra alle letfærdige domme, men der må være en kant. Det er der også i Sovjetunionen; i Sovjetunionens forfatning er der en bestemmelse om, at personer, der ved dom er frakendt deres valget, ikke har stemmeret. Også dér har man altså en gruppe mennesker uden valget.

Hvordan forholder iøvrigt den leninistiske tanke om proletariatets diktatur sig til de ændringsforslag, der stilles i dag fra kommunistisk side? Har man taget afstand fra Lenin og leninismen?

Der var i det ærede medlems udtalelser en del kritik af udvalgets arbejde. Jeg må videreadressere kritikken til det ærede medlem hr. Fuglsang, der deltog i det afsluttende udvalgsarbejde og fik samtlige ønsker vedrørende formalia imødekommet. Professor Max Sørensens responsum blev, såvidt jeg erindrer, fremskaffet på radikalt initiativ og er behandlet korrekt.

Så er der — for at vende tilbage til grundlov og tronfølge — i det sidste forslag en bestemmelse, som vi nærmere har kommenteret i betænkningen, og jeg vil gerne bemærke, at hvert ord i betænkningen er skrevet efter nøje overvejelse. Vi betragter disse ord som bindende for fremtiden.

Jeg vil en passant gøre opmærksom på, at der er visse inkonsekvenser i ortografien. Det er vel i sin grammatiske orden, at kongen skrives med stort og tronfølgeren med lille — også med henblik på den lille prinsesse Margrethe —, men der er visse ord, hvis form og stavemåde vistnok burde bringes i overensstemmelse med gældende retskrivning. Jeg beder udvalgets ærede ordfører om, at et sidste teknisk gennemsyn finder sted inden tredje behandling.

En grundlov er en væsentlig og alvorlig ting. Jeg vil gerne til slut, idet jeg anbefaler flertallets ændringsforslag, sige: det har været interessant at se, hvorledes de demokratiske partier har arbejdet sig sammen til enighed. Det turde være et vidnesbyrd om, at der trods alt er bærekraft i det grundlovsforslag, der nu foreligger.

Det tog tid for visse partier at opdage,

at en grundlov hverken skal privilegere samfundsgrupper eller særinteresser. Det er med grundloven som med et fodboldspil. Spillet skal foregå på en bestemt afstukket grund og respektere visse for alle gældende regler, men det står ikke skrevet, hvem der skal sejre. Der skal være frie betingelser for begge parter.

En grundlov er — som den norske statsminister engang udtalte det her i landet — en rammelov. Den skal være fast og klar og samtidig så rummelig, at den tillader de politiske ideer at brydes frit i folk og på tinge. Enhver særbeskyttelse i grundloven betyder optræk til unfair spil. Det er folket selv, der afgør, om den ene eller anden idé skal føre spillet til sejr: liberalisme, konservatisme eller den demokratiske socialisme.

Jeg vil gerne sige, at vi fra socialdemokratisk side føler os overbevist om, at den grundlov, der nu er formet, kan give plads for den vækst og modning, som vi ønsker. Indenfor rammerne af denne frie grundlov kan en demokratisk socialisme vokse sig stærk, og der er plads for dens angribere, der er plads for evolutionen, der gradvis kan omforme vort danske samfund til et folkehjem.

Der er fra visse sider talt om folkeafstemningen som „konservative garantier“. Man må gerne tale om konservative garantier, hvis man synes, at det letter på humøret; men sandheden er, at „den folkelige kraft“, som D. G. Monrad med så megen videnskab talte om, vil være i stand til at sprænge disse konservative garantier som sytråd.

Vi har tillid til de frihedsmuligheder og frigørelsesmuligheder, som forfatningen giver. Vi har vilje til at gøre dem til virkelighed.

Karl Olsen: Jeg skal ved denne anden behandling af forslagene indskrænke mig til at gøre de bemærkninger, som de stillede ændringsforslag giver anledning til.

På mit partis vegne kan jeg tilslutte mig de af udvalget stillede og af statsministeren tiltrådte ændringsforslag. Kun 11 ændringsforslag blev resultatet af de 8 møder, udvalget holdt. De fleste af ændringerne er redaktionelle eller af tydeliggørende karakter, kun nogle ganske få er udtryk for betydningsfulde ændringer, og alene et enkelt ændringsforslag, nr. 19 til § 60, er af afgørende principiel karakter.